

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ

อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

สัมภาษณ์

“ การได้รับการสนับสนุนด้าน อาคารสถานที่ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ก็ยังคงขาดอยู่ เราพยายามขอจากต่างประเทศ ”

: คิดอย่างไรที่สถาบันการศึกษาเปิดสอนวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีกันมากขึ้น

ความต้องการของบุคลากรด้านนี้มีมากขึ้น โดยเฉพาะในปี 2530 ต่างประเทศเข้ามาลงทุนมากขึ้น อัตราความต้องการด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี จึงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้น ความจำเป็นที่ต้องผลิตบุคลากรจึงมีอย่างเร่งด่วน แต่แม้จะรีบผลิตอย่างไร สำคัญที่สุดคือคุณภาพของอาจารย์ การได้มาซึ่งอาจารย์ต้องอาศัยเวลาอย่างน้อย 10 ปี อาจารย์ที่เตรียมไว้เมื่อ 10 ปีที่แล้วขณะนี้งานล้นมือ อัตราส่วนของนักศึกษากับอาจารย์จึงไม่สมดุลกัน โดยเฉพาะที่ลาดกระบังเดิม 1 ต่อ 10 ขณะนี้ 1 ต่อ 20

เวลาที่ขออัตราเพิ่มรัฐบาลก็ติดอยู่ 2% การจะขยายการสอนจึงทำลำบาก ส่วนมหาวิทยาลัยที่จะเปิดสอนนั้นก็เป็นที่ดี แต่สำคัญคือต้องสร้างอาจารย์ขึ้นมาให้ได้ อาจจะต้องอาศัยความง่ายที่เป็นสถาบันในส่วนกลางดึงอาจารย์จากส่วนภูมิภาค แต่ก็ทำให้ส่วนภูมิภาคกระทบกระเทือน ส่วนจะสร้างอาจารย์ขึ้นมาก็ต้องใช้เวลานาน ปัญหาเหล่านี้รัฐบาลปล่อยปละละเลยเป็นอย่างมาก

ขณะนี้ทบวงฯ สนับสนุนให้เปิดสอนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีมากขึ้น

ในส่วนของรัฐบาลควรเริ่มต้นด้วยการพัฒนาอาจารย์ และวางแผนการได้มซึ่งอาจารย์ก่อน แม้ว่าในแผนฯ 5 แผนฯ 6 มีการพูดถึงเรื่องนี้ แต่ในขั้นปฏิบัติไม่มีผลอะไรออกมา ส่วนของเอกชนต้องไหวตัวให้ทัน เอกชนส่วนใหญ่สอนในสาขาบริหารธุรกิจ อาจารย์ยังพอหาได้ แต่ถ้าเอกชนเปิดด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ต้องไม่ใช้ระบบราชการ ซึ่งประสบความสำเร็จมาแล้ว การได้มาซึ่งบุคลากรต้องแข่งขันกับตลาดได้ จะเห็นว่ามหาวิทยาลัยที่เปิดสอนด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ จะมีปัญหาเรื่องบุคลากรมาก มาสอนได้ 1 ปี 2 ปีแล้วลาออกหาบุคลากรแทนก็ไม่ได้

เงินเดือนในแต่ละสาขาอาชีพ หรือสาขาวิชาที่อาจารย์สอนน่าจะเป็นไปตามราคาของอาชีพนั้นในท้องตลาด มหาวิทยาลัยเอกชนสามารถทำเช่นนั้นได้ แต่ราชการทำไม่ได้ ของรัฐถ้าทำได้ต้องตั้งใจจริง

คือทำนุบำรุงอาจารย์ในสาขานี้ เพราะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจมาก ในบ้านเราปัญหานี้จะเกิดขึ้น และเป็นปัญหาใหญ่ในอีก 2-3 ปีข้างหน้า เพราะขณะนี้จำนวนโรงงานที่สำนักงานส่งเสริมการลงทุนได้อนุมัติในปี 30 มีจำนวนมาก ถ้าโรงงานเหล่านี้ตั้งขึ้นมา จะต้องการบุคลากรอย่างมาก โดยเฉพาะวิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยี

: คุณภาพอาจารย์ที่มีอยู่ขณะนี้เป็นอย่างไ

อยู่ในเกณฑ์ดี แต่มีปัญหหลายด้าน มหาวิทยาลัยยังมีอัตราการสูญเสียอาจารย์ค่อนข้างสูง เพราะภาคอุตสาหกรรมเอกชนประมูลตัวไป เป็นเรื่องที่น่าเสียดายมาก ซึ่งรัฐบาลต้องมองว่าเราจะให้การศึกษาหรือพัฒนาบุคลากรในสาขาที่ตลาดต้องการ เพราะสาขาเหล่านี้การผลิตยังน้อยอยู่ คนที่จบมหาวิทยาลัยในสาขาเดียวกัน คนที่อยู่ในท้องตลาดมีโอกาสได้เงินเดือนสูงกว่าคนที่รับราชการ ซึ่งต่อไปก็ไม่มีคนรับราชการ เมื่อคนไม่รับราชการใครต่อใครจะเป็นครูฝึก ยิ่งสาขาที่ตลาดต้องการยิ่งหาครูที่มีความสามารถได้น้อย

: สถาบันเทคโนโลยีมีปัญหาการเรียนการสอนอย่างไรบ้าง

กำลังอาจารย์ที่สอนอยู่ขณะนี้ยังไม่พอ เราต้องช่วยตัวเองทุกวิถีทาง ความช่วยเหลือจากรัฐบาลก็ไม่ต่างไปจากสถาบันอื่น การได้รับสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ก็ยังคงขาดอยู่ เราพยายามขอจากต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเขาก็พยายามช่วย โดยเฉพาะสาขาการสื่อสาร โทรคมนาคม เรามียังหมด 38 สาขา ดังนั้น สาขาอื่น ๆ จึงไม่สามารถดำเนินการได้เท่าที่ควร

ในช่วงหลังเรากำหนดให้นักศึกษาปีที่ 1 ทุกคนใช้อุปกรณ์เครื่องมือที่ทันสมัยพร้อม ๆ กัน ซึ่งทุกคนจะได้ความรู้ที่ไม่ต่างกันมาก แต่ในปี 2 ปี 3 ก็พยายามช่วยตนเอง ถึงแม้ว่าลาดกระบังจะมีเครื่องมือมากกว่าที่อื่น แต่ก็ยังไม่พอ วิธีแก้คือสร้างบรรยากาศให้นักศึกษาพยายามสอนตัวเองมากขึ้น เราเปิดห้องปฏิบัติการตลอดเวลา ซึ่งทำให้เด็กเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีความมั่นใจในวิชาการต่าง ๆ มากขึ้น

NOA. '30